

Следующее возражение связано с принципами личной виновной ответственности, индивидуализации уголовной ответственности и наказания. Как утверждают противники уголовной ответственности юридических лиц, привлекая к ответственности юридическое лицо, мы тем самым привлекаем его к ответственности за действия одного или нескольких конкретных физических лиц – его руководителей.

Еще одно серьезное возражение заключается в том, что в отношении юридического лица нельзя применять санкции, которые указаны в уголовном законе и применяются к физическим лицам: тюремное заключение, исправительные работы. Вместе с тем, в отношении юридических лиц могут применяться классические имущественные санкции – штраф и конфискация.

Таким образом, проблемный вопрос признания юридических лиц субъектами отдельных уголовно-наказуемых деяний отечественным уголовным законодательством не разрешается, остается дискуссионным и требует соответствующей научной разработки.

ТКАЧОВ М.М., ассистент кафедры права НТУ «ХПИ»

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

В процесі економічного розвитку питання щодо охорони права інтелектуальної власності стає все більш актуальним, незважаючи на те, що воно і не відноситься до першочергових проблем, економічного зростання України, але має суттєве значення для нормального функціонування держави як правової та демократичної. В умовах низьких доходів громадян та відсутності постійного стабільного заробітку, виникає стимул для придбання та використання переважною більшістю споживачів продукції, яка виготовлена з порушенням права інтелектуальної власності.

Відповідальність за порушення права інтелектуальної власності, в Україні регулюється Цивільним кодексом, Кодексом про адміністративні

правопорушення та Кримінальним кодексом та іншими нормативно-правовими актами. Цивільно-правова відповідальність, відрізняється від адміністративної та кримінальної (яка настає не залежно від волі власника, а за фактом порушення права на ОІВ) тим, що справа щодо порушення прав на ОІВ може бути порушена виключно судом за заявою власника або уповноваженою ним особою.

Виходячи з вищезазначених видів захисту права власників ОІВ найбільш ефективним є цивільно-правовий захист. Він ґрунтується на нормах ЦК України та встановлює, що кожна особа, право якої порушено має можливість звернутися до суду захистом свого права. Порушення права інтелектуальної власності можливе у різних формах: а) у активній формі, шляхом вчинення певних дій (посягання на право інтелектуальної власності); б) у пасивній формі, шляхом утримання від вчинення дій які особа зобов'язана вчинити в силу закону, чи іншого акту (невизнання права інтелектуальної власності органами, через які у встановлених законом випадках має проводитися легітимація результатів інтелектуальної, творчої діяльності); в) у змішаній формі (невизнання права інтелектуальної власності з наступним незаконним використанням тим же суб'єктом результатів чужої інтелектуальної, творчої діяльності).

Цивільно-правовий захист передбачає перелік заходів які направлені на захист власника, а саме: застосування негайних заходів щодо запобігання порушенню права інтелектуальної власності та збереження відповідних доказів; зупинення пропуску через митний кордон України товарів, імпорт чи експорт яких здійснюється з порушенням права інтелектуальної власності; вилучення з цивільного обороту товарів, виготовлених або введених у цивільний оборот з порушенням права інтелектуальної власності та знищення таких товарів; вилучення з цивільного обороту матеріалів та знарядь, які використовувалися переважно для виготовлення товарів з порушенням права інтелектуальної власності або вилучення та знищення

таких матеріалів та знарядь; застосування разового грошового стягнення замість відшкодування збитків за неправомірне використання об'єкта права інтелектуальної власності. Розмір стягнення визначається відповідно до закону з урахуванням вини особи та інших обставин, що мають істотне значення; опублікування в засобах масової інформації відомостей про порушення права інтелектуальної власності та зміст судового рішення щодо такого порушення.

Цивільно-правова відповідальність за порушення права інтелектуальної власності, як і за порушення будь-яких цивільних прав, передбачена ст.ст. 16, 22, 23 ЦК України. Тобто, саме цей вид відповідальності є найбільш автономним, оскільки залежить виключно від волі власника ОІВ та здійснюється ним з власної волі не залежно від волі інших осіб, на відміну від кримінальної і адміністративної відповідальності.

Список літератури: 1. Основи інтелектуальної власності. (Цибульов П. М. – К. , 2005). 2. Цивільний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, NN 40-44, ст.356 3. Кримінальний кодекс Ураїни // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, N 25-26, ст.131 4. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до N 51, ст.1122

ХОМЕНКО А.О., магістрант, м.Київ, НТУУ «КПІ»

ДЕЯКІ АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

За роки незалежності в Україні створена державна система правової охорони інтелектуальної власності. Так, сформована нормативно-правова база, що в цілому відповідає міжнародним нормам і стандартам, розбудована відповідна інфраструктура, запроваджені механізми реалізації правових норм.